

## POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE HTF UK

---

Jméno a příjmení studentky: Jana Súkeníková  
Téma bakalářské práce: Životní situace žen žijících v azylovém domě  
Vedoucí práce: Jan Kaňák

Jana Súkeníková zpracovává zvolené téma bakalářské práce na 49 stranách textu. Práce obsahuje, po formální stránce, anotaci v Čj a Aj, obsah, textovou část (rozdělenou do tří obecnějších oddílů – teorie, metodologie, výzkumná zjištění), seznam použitých zdrojů a dvě přílohy (operacionalizaci a informovaný souhlas, který respondentky výzkumu podepsovaly). Proces konzultace probíhal vždy dle domluvy, studentka aplikovala doporučení z diskusí nad strukturou práce i postupy analýzy dat.

Jana Súkeníková si v práci klade za cíl odpovědět na hlavní výzkumnou otázku (HVO): „*Jaká životní cesta přivedla matky do azylového domu?*“ (s. 8). K naplnění cíle využívá teoretického konceptu sociálního fungování, který je pro sociální práci jako takovou relevantním konceptem a dle mého soudu je to tento rámec, který, jakkoli by se téma i metoda analýzy mohly jevit spíše psychologické, činí práci relevantní i pro obor sociální a charitativní práce. V teoretické části se tak věnuje právě vymezení pojmu sociálního fungování jak v kontextu původního konceptu, tak z hlediska změn, které navrhuje pro post-moderní dobu Navrátil. Autorka k ukotvení tezí z textů jiných využívá ne zcela klasickou, ale dle mého soudu vhodnou metodu odkazování na konkrétní části knih a textů, především proto, že je čerpáno často z těch, která obsahují ještě jiná témata a pro čtenáře je pak zřejmější, ke které části původního textu se autorka vztahuje. Představuje pak také proces posouzení životní situace, který de facto (jakkoli to tak není v metodologii nazváno) realizuje při rozhovorech s komunikačními partnerkami. Autorka pak dále definuje (kap. 3) azylové domy, jako zařízení, které institucionálně rámuje HVO.

V metodologické části jasně definuje HVO a dílčí VO, osvětluje volbu kvalitativního metodologického rámce, stejně jako popisuje metodu tvorby a analýzy dat. Věnuje se etickým aspektům výzkumu, stejně jako hodnotí kvalitu výzkumu a jeho omezení.

V části, ve které se věnuje výstupům z narativní analýzy pak uvádí převyprávěné jednotlivé příběhy komunikačních partnerek, nabízí zarámování příběhu do žánrové konfigurace vyprávění, jakkoli je místy sporné, zda takovéto přiřazení sedí (např. u Marie (s. 38) se z mého pohledu spíše než o Ironii, jedná o Tragédii, neb se z textu nejeví, že by vnímala kontrolu nad příběhem ve vlastní režii, spíše se zdá, že to byl osud, který ji do cesty přivál nevhodné partnery).

Z hlediska formálního práce občas obsahuje věty, které nejsou zcela srozumitelné (např. „*Zvláště proto je důležité převést teorii do praxe a ověřit si tak výsledky*“ (s.25), přičemž není zřejmé o jaké výsledky by se vlastně mělo jednat a zda ověřuji teorii praxí, či praxi teorií). Sice to mírně kazí čitelnost textu, nicméně se nedá říci, že by způsobovaly nejasnost celkového vyznění bakalářské práce. Obdobně se zdá, že některé odstavce (v metodologické části) patří jinam – např. odstavce o kvalitativním rozhovoru by neměly být v kapitole 4.3., ale v kap. 4.4.. Stejně jako v Operacionalizaci (s. 28) chybí odkaz na tabulku v Příloze. Stejně tak mírně zmatečně vyznívá jiné definování cíle práce na straně 56.

Práci rád doporučuji k obhajobě a navrhuji, v závislosti na průběhu obhajoby, hodnotit stupněm velmi dobře (2) až výborně (1).

**Otázka k obhajobě:**

Prosím, zda by se studentka mohla věnovat typologii žánrů narací (viz např. Čermák a kol. 2013. Narativní analýza. In. T. Řiháček, I. Čermák, R. Hytych a kol. Kvalitativní analýza textů: čtyři přístupy. Brno: Masarykova Univerzita, str. 81) a nabídnout alternativní pohledy na zakotvení narací komunikačních partnerek v typologii žánrů.

V Louňovicích 7. května 2014

Jan Kaňák